

2020-202

Archeologienota Grammene Huttestraat

Programma van Maatregelen

Bert ACKE, Maarten BRACKE en Paulien FONTEYN

9-12-2020

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden te Grammene (Deinze) Huttestraat (provincie Oost-Vlaanderen), waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen 3000m² of meer bedraagt, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het terrein is 4463m² groot en heeft een onregelmatige, min of meer U-vormige vorm. Het sluit in het noorden aan op de Pannestraat, tussen huisnummers 22 en 26, en in het westen op de Huttestraat, ter hoogte van huisnummers 33A en 35. Het westelijke deel van het plangebied, aansluitend bij de Huttestraat, is bebouwd en omvat een woonhuis in het zuiden en enkele bedrijfsgebouwen en verhardingen ten noorden en ten oosten ervan. Ook het oostelijke gedeelte van het plangebied dat aansluit op de Pannestraat is grotendeels verhard, met in de noord- en zuidoostelijke hoeken enkele groenzones. Op het terrein bestond zich vroeger een schrijnwerkerij, de gebouwen zijn momenteel leegstaand.

Het plangebied bevindt zich op ca. 550m ten westen van de parochiekerk van Grammene. Voor het plangebied en omgeving gaan de oudste betrouwbare cartografische gegevens terug tot de Ferrariskaart uit ca. 1777. Op deze kaart is het terrein te situeren binnen het gehucht Grammene, waar reeds verspreide bebouwing aanwezig is langs de voornaamste wegen. Een groot deel van het huidige wegennet, waaronder ook de Huttestraat en de Pannestraat, gaat ten minste terug tot deze periode. Het plangebied is grotendeels onbebouwd en in gebruik als landbouwgrond en bosje. In het noorden zijn twee gebouwen aanwezig langsheen de Pannestraat. Een van de gebouwen lijkt deels binnen het plangebied te vallen. Ook ten zuiden van het plangebied zijn enkele bebouwde erven afgebeeld langsheen de Huttestraat. Tegen ca. 1840 is de bebouwing langs de Pannestraat verdwenen. In deze periode wordt wel een rechthoekig volume afgebeeld in de noordwestelijke hoek van het terrein. De bebouwing is in de tweede helft van de 19de eeuw verdwenen, vermoedelijk is het terrein dan in gebruik als landbouwgrond. Na midden 20ste eeuw wordt het plangebied grotendeels bebouwd en verhard. Deze activiteit zou een ongunstige invloed gehad kunnen hebben op het bodemarchief, al valt dit niet vast te stellen op basis van de bureaustudie alleen. Recent werd bij een verkennend en oriënterend bodemonderzoek vastgesteld dat er onder de voormalige werkplaatsen enige puinverstoring aanwezig is, het is uit de boorstaten echter niet af te leiden of deze verstoring een impact heeft gehad op een eventueel aanwezig archeologisch niveau.

Het landschap rond Grammene wordt gedomineerd door de aanwezigheid van uitgestrekte hoge kouterruggen (ca. +15m TAW), behorende tot het Plateau van Tielt, en ongeveer parallel aan de Leie, en van verschillende depressies ter hoogte van de rivieren en beken (ca. +7 tot +8m TAW). Het plangebied bevindt zich op de hogere kouterrug die wordt omsloten door de Leiemeander, de Oude Mandel, de Vondelbeek en de Zeverenbeek. Op het niveau van het plangebied is een beperkt niveauverschil (maximaal ca. 50cm) waar te nemen. Algemeen is sprake van een stijging van noord naar zuid. Op de bodemkaart wordt het westelijke en uiterst noordoostelijke deel van het plangebied gekarteerd als bebouwde zone, het overige deel van het terrein wordt als een Pcc-bodem

gekarteerd: een matig droge lichte zandleembodem met sterk gevlekte, verbrokkelde textuur B-horizont.

Op archeologisch vlak is de omgeving van het plangebied nog relatief ongekend. De gekende waarden zijn voornamelijk het resultaat van veldprospecties, luchtfotografische waarnemingen en historische (kaart-)studies. Veldprospectie bracht zo reeds enkele concentraties lithische artefacten aan het licht die wijzen op prehistorische aanwezigheid in de ruime omgeving van het terrein. Via luchtfotografie werden daarnaast diverse grafheuvels vastgesteld, die wijzen op een ritueel/funerair landschap in de metaaltijden. Bij een proefsleuvenonderzoek en opgraving aan de Tabakstraat te Wontergem (CAI ID 163420) uit 2012-2013 werden diverse sporen uit de Romeinse tijd en vroege middeleeuwen aangetroffen. Het betreft bewoningssporen die deel uitmaken van een villadomein, bestaande uit onder meer drie steenbouwstructuren, waaronder twee bijgebouwen en een hoofdgebouw. De stenen gebouwen werden voorafgegaan door houten constructies, aangetroffen in het noordelijke deel van het terrein. Op basis van het aardewerk en de stratigrafische relaties kon een fasering worden opgemerkt. De oudste bewoningsfase gaat hierbij terug tot in de 1ste eeuw n.C. Verder werd nog een vroegmiddeleeuwse huisplattegrond aangesneden. Uit de middeleeuwen dateren tot slot verschillende mottes en sites met walgracht, gelokaliseerd op basis van historisch kaartmateriaal.

Uit bovenstaande elementen kan - ondanks het gebrek aan archeologisch onderzoek in de directe omgeving - een eerder hoge archeologische verwachting worden toegekend aan het plangebied. Het terrein kent een uitgesproken landschappelijke ligging, op een hoge kouterrug die uitsteekt boven omliggende beekvalleien. Dergelijke locaties zijn sinds vanouds aantrekkelijk voor menselijke aanwezigheid, daarvan getuigen de archeologische indicatoren uit diverse periodes die in de ruime omgeving reeds aan het licht kwamen. Uit cartografische bronnen kan opgemaakt worden dat het stratennet rond de site reeds teruggaat tot eind 18de eeuw, en waarschijnlijk was er op dat moment ook al enige bebouwing aanwezig op het terrein. Op het plangebied kunnen zowel in situ bewaarde steentijd artefactensites als sites met grondsporen aanwezig zijn. Het is echter niet gekend wat de impact van de huidige bebouwing en verharding is op eventuele archeologische sporen en sites.

In eerste instantie zal de bestaande bebouwing worden gesloopt en worden de omliggende verhardingen en groenzones verwijderd. Vervolgens zal het plangebied verkaveld worden in 7 tot 8 bouwloten, waarvan zes aansluitend bij de Huttestraat (grondoppervlakte: tussen 313,65m² en 544,00m²) en twee (mogelijk 1, voor eventuele open bebouwing) aansluitend bij de Pannestraat (grondoppervlakte: ca. 855,38m² en 957,85m²). Alle loten worden voorzien van een voor- en achtertuin en (m.u.v. lot 1) zone voor een carport. Er wordt geen interne wegenis aangelegd gezien alle loten bereikbaar zijn vanop de bestaande straten. Voor de ontwikkeling van de verkaveling zullen er aanzienlijke bodemingrepen plaatsvinden op het plangebied: het slopen van de huidige bebouwing en verhardingen, het rooien van de bestaande vegetatie, het bouwrijp maken van het terrein, de bodemingrepen voor aanleg van de nutsleidingen en -voorzieningen, het optrekken van woningen, de aanleg van tuinen enz. Ook het werfverkeer zal zijn invloed hebben op de ondergrond.

Het plangebied kent een eerder hoge archeologische verwachting. Op basis van enkel het bureauonderzoek kan de aan- of afwezigheid van een archeologische site echter niet aangetoond worden. De geplande werken zijn van die aard dat eventueel aanwezig archeologisch erfgoed bedreigd wordt. Een verder vooronderzoek kan relevante kennisvermeerdering genereren voor de

algemene ontwikkelingsgeschiedenis van deze regio, waarover archeologisch nog weinig gekend is. Er dient dus verder vooronderzoek plaats te vinden, in uitgesteld traject, aangezien de gronden pas worden ontwikkeld na de afbraak van de huidige gebouwen en onder opschortende voorwaarde van het verkrijgen van een vergunning.

Het verder vooronderzoek bestaat uit enerzijds een landschappelijk booronderzoek (eventueel gevolgd door een archeologisch booronderzoek en/of een proefputtenonderzoek gericht op steentijd), anderzijds een proefsleuvenonderzoek. Het proefsleuvenonderzoek dient niet/beperkter uitgevoerd te worden indien er bij de landschappelijke boringen een verstoring van het archeologisch niveau worden vastgesteld op (delen van) het terrein. De modaliteiten van het verder vooronderzoek worden hieronder behandeld.

2. Administratieve gegevens en afbakening

Locatiegegevens: Oost-Vlaanderen, Grammene (Deinze), Huttestraat

Lambertcoördinaten onderzoeksgebied: X: 86454,24 en Y: 185498,43; X: 86677,11 en Y: 185607,32

Oppervlakte plangebied: 4463m²

Kadastergegevens: Deinze, afdeling 5 Grammene, sectie A, percelen 529D, 529L2 en 529M2.

Het plangebied komt volledig in aanmerking voor verder vooronderzoek.

Figuur 1 Uitsnede uit het kadasterplan met aanduiding van het projectgebied (bron: geopunt.be).

3. Vraagstelling

Het doel van de onderzoeken is het achterhalen of er op het terrein één of meerdere archeologische sites aanwezig zijn en te bepalen welke maatregelen dienen te worden genomen voorafgaand aan de verdere ontwikkeling van het projectgebied. Daarnaast kan ook de verstoringsgraad in kaart gebracht worden. Hieronder worden enkele specifieke, niet limitatieve, onderzoeksvragen weergegeven.

- Vraagstellingen voor landschappelijke boringen:
 - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied?
 - Zijn één of meerdere begraven archeologische niveaus aanwezig?
 - Zijn er aanwijzingen voor een mogelijke steentijdsite?
 - Is een verder verkennend archeologisch booronderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Wat is de verstoringsgraad? Zijn er aanwijzingen dat (een gedeelte van) het terrein zodanig verstoord is, dat er geen archeologische sites meer bewaard kunnen zijn?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
- Vraagstellingen voor verkennend archeologisch booronderzoek:
 - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied? Wijkt deze plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij het landschappelijk booronderzoek?
 - Zijn er aanwijzingen voor een steentijdsite?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
 - Is een verder waarderend archeologisch booronderzoek noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de boorpunten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor waarderend archeologisch booronderzoek:
 - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
 - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdropgraving?
 - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor proefputten:
 - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
 - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
 - Is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdropgraving?

- Vraagstellingen voor proefsleuvenonderzoek:
 - Zijn er archeologische sporen aanwezig? Welke spoorcategorieën komen voor?
 - Wat is de bewaringstoestand van de aangetroffen sporen?
 - Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren en behoren ze tot één of meerdere periodes?
 - Kunnen bepaalde sporen gerelateerd worden aan de historische bebouwing van het terrein zoals aangegeven op de Ferrariskaart en/of de historische kaarten uit de eerste helft van de 19de eeuw? Wat is de aard van deze sporen? Kent de bebouwing voorlopers in oudere periodes?
 - Zijn er indicaties omtrent artisanale activiteiten of aanwijzingen voor andere functionele eigenschappen?
 - Wat is de relatie tussen de archeologische sporen en het landschap?

- Kan een archeologische site uitgesloten worden?
- Wat is de graad van verstoring binnen het plangebied?
- Is een vervolgonderzoek noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen?

4. Plan van aanpak (onderzoeksstrategie, -methode en –technieken)

Uit het verslag van resultaten kwam naar voor dat verder vooronderzoek zonder ingreep in de bodem in de vorm van landschappelijke boringen (al dan niet gevolgd door verkennend en eventueel waarderend archeologisch booronderzoek en mogelijk een proefputtenonderzoek) en verder onderzoek met ingreep in de bodem door middel van proefsleuven de meest aangewezen methodes zijn om het plangebied te onderzoeken. De afbakening van het onderzoeksgebied is te vinden op de boven- en onderstaande figuren. De voorziene onderzoeksmethoden moeten niet uitgevoerd worden indien de geplande werken alsnog niet zullen plaatsvinden.

Indien uit de landschappelijke boringen blijkt dat delen van het plangebied in dergelijke hoge mate verstoord zijn dat verdere onderzoeksstappen geen nuttige kenniswinst zullen bijbrengen of dat er geen archeologisch erfgoed meer bewaard kan zijn, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen.

Zowel het veldwerk als de verwerking en rapportage van de hieronder beschreven methodes dienen te voldoen aan de methodiek zoals beschreven in de Code van Goede Praktijk. Het onderzoeksdoel is succesvol bereikt indien de vraagstelling gefundeerd kan beantwoord worden.

- Randvoorwaarden

- 1) Het is noodzakelijk dat voorafgaand het uitvoeren van het verder vooronderzoek de gebouwen zijn gesloopt, de verharding is opgebroken en de begroeiing is verwijderd. Hierbij is het van belang dat de bodemingrepen tot een minimum beperkt blijven en dat bijvoorbeeld de funderingen en eventuele kelders, de losse funderingslagen onder de verharding en de boomstronken blijven zitten in de grond. Op die manier wordt vermeden dat niet-gedocumenteerd archeologisch erfgoed beschadigd wordt. De ondergrondse structuren kunnen pas verwijderd worden indien het vooronderzoek heeft aangetoond dat er geen archeologische site aanwezig is, of – indien er wel een site aanwezig is – tijdens/na een eventuele opgraving van het terrein.
- 2) Het onderzoek kan pas van start gaan nadat er duidelijke afspraken over het geplande onderzoek zijn gemaakt tussen de huidige eigenaars en gebruikers van de percelen en de initiatiefnemer.

- Landschappelijke boringen

Verspreid over het terrein worden 7 boringen uitgevoerd. Het staat de uitvoerder vrij of deze boringen manueel of machinaal worden geplaatst; de manier van boren primeert niet, wel het adequaat kunnen beantwoorden van de onderzoeksvragen is van belang. Er worden geen boringen geplaatst in de bestaande gebouwen indien deze nog overeind staan op het moment van het booronderzoek, dit is niet noodzakelijk om de onderzoeksvragen te kunnen beantwoorden. Indien er bodems met potentieel voor steentijdsites gedetecteerd worden (bvb. Bt-horizont en/of E-uitlogingshorizont aanwezig, of een paleobodem) of steentijd arte- of ecofacten worden aangetroffen in de boringen, moet overgegaan worden naar verkennend archeologisch

booronderzoek. Indien dit potentieel er niet is (bvb. geen Bt-horizont en/of E-uitlogingshorizont aanwezig, geen paleobodem), kan overgegaan worden naar het proefsleuvenonderzoek. Indien uit deze boringen echter blijkt dat delen van het plangebied zodanig verstoord zijn dat er geen archeologische bodemarchief meer bewaard is, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen.

Figuur 2 Aanduiding van de boorpunten voor het landschappelijk booronderzoek binnen het plangebied, geprojecteerd op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

- Verkennend archeologisch booronderzoek

Een verkennend archeologisch booronderzoek heeft als doel archeologische sites op te sporen door middel van boringen en in het bijzonder het opsporen van steentijdsites. Bij dit onderzoek dient bovendien het opgeboorde grondmateriaal uitgezeefd te worden en te gecontroleerd op de aanwezigheid van silexartefacten en ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten). De gestelde voorwaarden voor een dergelijk onderzoek in de Code van de Goede Praktijk zijn hier richtinggevend. Indien hiervan wordt afgeweken, dient dit beargumenteerd te worden. Voor het opsporen van steentijdsites wordt een boorgrid van 10 bij 12m aangehouden. De boorpunten op de boorraai liggen 12m uit elkaar, terwijl de parallelle boorraaien 10m uit elkaar liggen. Ook hier kunnen afwijkingen op dit boorgrid beargumenteerd worden. De keuze van het boorgrid moet gebaseerd zijn op de resultaten van de landschappelijke boringen. Indien er effectief silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) bewaard zijn, dient overgegaan worden naar

waarderend archeologisch booronderzoek en/of proefputten. De methodologische keuze hiervoor hangt vast aan de resultaten van het verkennend onderzoek en de complexiteit van de stratigrafische context, de verwachte dichtheid en spreiding van de artefacten (bv. horizontaal, verticaal, ...), de diepteligging van de niveau(s) (bv. veiligheidsprincipe, grondwater, ...) en de aardkundige eigenschappen van de ondergrond. Hierbij aansluitend primeert ook de veiligheid bij de keuze voor het verdere traject.

- Waarderend archeologisch booronderzoek

Een waarderend archeologisch booronderzoek heeft als doel een reeds opgespoorde archeologische site te waarderen en in ruimte af te bakenen (verticaal/horizontaal). Hierbij wordt het boorgrid op een beperkte locatie van het plangebied gezet, waar de boorresultaten van de verkennende boringen positief zijn gebleken. Daarnaast dienen ook de naburige negatieve boorpunten meegenomen te worden in het waarderend booronderzoek. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijdartefactensite. De inplanting van het boorgrid wordt gebaseerd op de resultaten van het reeds uitgevoerde verkennend archeologisch booronderzoek. De methode bestaat uit een boorgrid van maximaal 5 op 6m. De afstand tussen de parallelle boorraaien bedraagt 5m en de onderlinge afstand tussen de boorpunten op een raai is 6m. De voorwaarden voor een dergelijk onderzoek worden ook hier bepaald door de Code van de Goede Praktijk. Eventuele afwijkingen worden duidelijk beargumenteerd.

- Proefputten in functie van steentijd artefactensites

Op locaties waar tijdens het verkennend en/of waarderend booronderzoek goede en in situ bewaarde concentraties silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) worden aangetroffen, worden proefputten in functie van steentijd artefactensites voorgeschreven, indien op dat moment nog niet voldoende gegevens zijn gegenereerd om een adequaat plan van maatregelen voor een steentijdopgraving op te stellen. Onder concentraties wordt verstaan: ofwel meerdere artefacten per boorpunt, ofwel meerdere artefacten verdeeld over aangrenzende boorpunten. In deze proefputten worden de verticale en horizontale spreiding van de vuursteenconcentraties geanalyseerd en geïnterpreteerd en gekoppeld aan de voorkomende stratigrafische eenheden. Ook de aard, datering en waarde van deze concentraties worden bestudeerd, evenals hun relatie met het landschap en de impact van de geplande werken. In dit laatste geval wordt bekeken of eventueel in situ behoud mogelijk is of niet.

De proefputten worden ingepland op basis van de verkennende of waarderende archeologische boringen. Op basis van de resultaten van deze boringen, worden keuzes gemaakt over de omvang, het aantal en de inplanting van de proefputten. Sowieso worden proefputten ingepland ter hoogte van de positieve boorpunten, maar ook bij de naburige negatieve boorpunten. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijdartefactensite. De proefputten zijn vierkant, worden met de hand uitgegraven en het sediment wordt uitgezeefd (per arbitrair niveau van maximaal 10cm, of per aardkundige eenheid, eveneens in niveaus van maximaal 10cm). Voor de overige bepalingen betreffende de methodiek wordt verwezen naar hoofdstuk 8.7 uit de Code van Goede Praktijk versie 4.0.

5. Gewenste competenties

- Het landschappelijk booronderzoek dient uitgevoerd te worden door een aardkundige of een assistent-aardkundige.
- Het eventuele verder verkennend en waarderend archeologische booronderzoek dient te gebeuren door een veldwerkleider met ervaring in verkennend of waarderend archeologisch booronderzoek.
- Het eventuele proefputtenonderzoek (steentijd) dient te gebeuren door een veldwerkleider met aantoonbare ervaring wat betreft steentijdonderzoek.
- Het team voor het proefsleuvenonderzoek moet bestaan uit minstens 2 archeologen met minstens 40 werkdagen veldervaring met proefsleuvenonderzoek. Minstens 1 van deze archeologen dient ervaring te hebben met onderzoek van meerperiodesites. Minstens 1 van deze archeologen dient minstens 200 werkdagen ervaring te hebben met onderzoek op lichte zandleemgronden.

6. Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er zijn geen voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk.